

گسترش خشونت علیه زنان

حربه آخوندها برای
مهار سیستماتیک نیمی از جامعه

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

نوامبر ۲۰۲۱

گسترش خشونت علیه زنان

حربه آخوندها برای
مهاری سیستماتیک نیمی از جامعه

گسترش خشونت علیه زنان، حربه آخوندها برای مهاری سیستماتیک نیمی از جامعه

حق انتشار محفوظ - کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

حق طبع و انتشار محفوظ و متعلق به کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران می باشد.
چاپ و انتشار این گزارش و یا بخش هایی از آن با اجازه مکتوب و یا ذکر منبع مجاز است.

از انتشارات کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

آذر ۱۴۰۰ (نوامبر ۲۰۲۱)

ISBN: 978-2-35822-005-7

 women.ncr-iran.org/fa

 @womenncri

 @womenncri

فهرست مندرجات

- ۲ مقدمه - قضائیه آخوندی بر پرونده های خشونت علیه زنان سرپوش می گذارد
- ۴ مهاجمی که در روز روشن به زنان تیراندازی کرد، آزاد است
- ۸ قضات، دادستان ها به زنان شاکی توهین و آنها را تحقیر می کنند
- ۱۲ قوانین زن ستیز و فرهنگ پدرسالاری، تبعیض علیه زنان

قضائیه آخوندی بر پرونده های خشونت علیه زنان سرپوش می گذارد

ابعاد خشونت های دولتی علیه زنان چندین برابر
خشونت های اجتماعی و خانوادگی است.

مقدمه

در ایران کنونی به طور مداوم شاهد گسترش خشونت علیه زنان هستیم با صحنه هایی که هر روز فجیع تر می شود. در این میان تلاش مقامات برای پنهان نگه داشتن مواردی که گوش فلک را کر می کند، عدم پیگیری قضائی و رها کردن عاملین آنها نشان می دهد که رژیم آخوندی از این وضعیت سود می برد. سرکوب یکی از دو رکن اصلی بقای رژیم آخوندی است. همه جناحهای رژیم در مورد سرکوب زنان اتفاق نظر دارند. رژیم آخوندی کنوانسیون منع هرگونه تبعیض علیه زنان را امضا نکرده است. پدیده ترین بخش سرکوب متوجه زنان می باشد که دیکتاتوری آخوندی از این طریق کل جامعه ایران را به بند می کشد. رژیم آخوندی بزرگ ترین اعدام کننده زنان در جهان است و ابعاد خشونت های دولتی علیه زنان به بهانه های سیاسی یا حجاب و ... چندین برابر خشونت های اجتماعی و خانوادگی است. با به قدرت رسیدن رئیس جلال که کارنامه اعدام های گسترده سیاسی را در کارنامه خود دارد طبعاً بهبود این شرایط ناممکن تر از پیش شده است.

مهاجمی که در روز روشن به زنان تیراندازی کرد. آزاد است

چه در معابر عمومی از سوی افراد خودسر و چه در موضوع خشونت های شدید خانگی که اغلب هم در نهایت با عدم مجازات مرتکب و خشونت گر، سبب تقویت فرهنگ رفتارهای خودسرانه می شود

دستکم پنج زن هدف گلوله قرار می گیرند و مجرم آزاد می شود

در تاریخ ۲۸ مردادماه ۱۴۰۰، یک مرد جوان در اصفهان با استفاده از سه سلاح گرم مختلف به حداقل پنج زن شلیک کرده و آنان را مجروح نمود. فرد مذکور در عرض ۴۸ ساعت شناسایی و دستگیر شد، اما در کمتر از یک ماه با قید وثیقه آزاد گردید.

خبرنگار روزنامه حکومتی شرق که در ۲۱ مهر ۱۴۰۰، به بررسی این سلسله تیراندازی ها پرداخت با خانواده سه نفر از قربانیان گفتگو کرده است اما می گوید که مسئولین قضائی از گفتگو در این رابطه خودداری کرده اند. از قربانیان، مهلا ۲۸ساله و کارمند، در مسیر بازگشت از محل کار مورد اصابت تفنگ ساچمه ای قرار گرفت. نرگس غلامی ۱۷ ساله برای خرید کتاب درسی از منزل خارج شده بود و زینب ۳۸ساله در میدان مورد اصابت قرار گرفت. مهلا می گوید: «احساس کردم پشتم می سوزد. یک لحظه نشستم و دستم را روی پهلویم قرار دادم و دیدم آغشته به خون است. به برادرم زنگ زدم و به کمک یک راننده تاکسی به بیمارستان اعزام شدم. همان جا متوجه شدیم چند نفر دیگر نیز مورد اصابت قرار گرفته اند.»

وی ادامه می دهد: «من با لباس فرم بودم. مانتو تا زیر زانو و شلوار سورمه ای و مقنعه مشکی. آفتاب گیر به سر داشتم و اصلاً صورتم معلوم نبود.» مهلا از آن روز تا کنون ترجیح می دهد از خانه بیرون نیاید. دو ماه مرخصی بدون حقوق گرفته است.

نرگس می گوید: «یک دفعه صدایی آمد، در پشتم سوزش احساس کردم و چشمم سیاهی رفت و افتادم. بعداً معلوم شد تفنگ پنج و نیم بوده است.» زینب حین راه رفتن، دردی را پشت کمرش حس می کند و کسی می گوید که مانتویش خونی شده. تیر پشت کتف سمت راست او اصابت کرده بود. ترس باعث شده است که زینب هم از خانه بیرون نرود. به گفته مادر یکی از قربانیان، کسی که می گویند سه قبضه سلاح همراهش داشته، آزاد است. (روزنامه حکومتی شرق - ۲۱ مهر ۱۴۰۰)

تهدید خانواده قربانیان و قول حق سکوت

پدر یکی از قربانیان می گوید: «تیر نزدیک نخاع دخترم خورده بود یعنی اگر چند سانتیمتر جلوتر خورده بود، الان نرگس قطع نخاع شده بود. ما حداقل پنج نفر را که در بیمارستان بودند، دیدیم. از آن تعداد مجروح، تنها دو نفر ما در بیمارستان ماندند و حاضر به شکایت شدند.»

وی می افزاید: «در بیمارستان به صورت مداوم می آمدند و به ما می گفتند خبر جایی درز پیدا نکند.»

پدر دیگری می گوید: «در بیمارستان از ما بازجویی کردند. گفتند اگر می خواهید از طرف دولت هزینه بیمارستان حساب شود، باید رضایت بدهید.»

داستان گلوله های ساچمه ای یادآور یک رشته تعرض دیگر در اصفهان است. در سال ۱۳۹۳، بعد از تحریکات ائمه جمعه، موجی از اسیدپاشی علیه زنان در تهران و اصفهان به راه افتاد و دهها زن را قربانی کرد. عاملین این اسیدپاشی ها هرگز دستگیر و مجازات نشدند و این امر منجر به رواج اسیدپاشی به منظور انتقام گیری های شخصی شد.

تبعیض قضائی آشکار و نهادینه شدن خشونت علیه زنان

امیر رئیسیان، وکیل دادگستری در مورد تکرار و گسترش خشونت علیه زنان می گوید: «اگر رفتار مجرمانه مورد مجازات قرار بگیرد، در جامعه اثر بازدارنده دارد. ... این پدیده در ایران بارها تکرار شده است؛ مثل اسیدپاش ها. کوتاهی در پیگیری حقوق اجتماع از سوی دولت باعث تکرار این بزه ها می شود.» (روزنامه حکومتی شرق - ۲۱ مهر ۱۴۰۰)

علی مجتهدزاده، یک وکیل دیگر دادگستری می گوید: «در قانون تصریح شده است که سلاح کشیدنی که باعث ترس مردم می شود، محاربه خوانده می شود. در اصفهان شاهد هستیم که با اسلحه به زنان تیراندازی می کنند و مدتی بعد مجرمان، آزاد می شوند و دادستان و مقامات قضائی در مقام توجیه عمل می گویند که این شخص به مواد مخدر صنعتی معتاد بوده است... این موضوع یک تبعیض قضائی آشکار و ناشی از نگاه سیاسی است که وجود دارد.»

وی می افزاید: «اسیدپاشی، جرمی مانند قتل است و مجازات سنگینی دارد و صرف نظر از جنبه خصوصی، یک جنبه عمومی نیز دارد و دادستان موظف به اعلام جرم و پیگیری جدی این موضوع است. موضوع اصفهان یک بعد ملی پیدا کرده و به نظر من حتی شورای تأمین استان باید به موضوع ورود پیدا می کرد.» (خبرگزاری حکومتی ایلنا - ۲۷ مهر ۱۴۰۰)

فاتیما باباخانی، حقوقدان و فعال حوزه زنان، نیز در رابطه با گسترش خشونت علیه زنان گفت: «نهادینه شدن خشونت علیه زنان، بی توجهی به جرم انگاری رفتارهای ضداجتماعی، عدم کفایت قضائی و عدم تحقق دادرسی عادلانه در نهایت منجر به بی کیفرمانی افراد خشونت گر می شود. چه بسیار زنان، دختران و کودکانی که مورد آزار جنسی و خشونت خانگی شدید در سالهای متمادی و طولانی زندگی شان قرار گرفته اند و همچنان در معرض خشونت و آزار قرار دارند، اما سکوت در پیش گرفته اند.»

وی افزود: «یقیناً در حوزه تغییر قوانین و توجه به حمایت های قانونی لازم از زنان و تأمین امنیت آنها در عرصه خصوصی و عمومی جامعه، نیازمند تغییر و قانون گذاری مؤثر هستیم. به تعویق افتادن تصویب لایحه تأمین امنیت زنان و خروج آن از دور تصویب و بررسی مجلس، هشدار بر کوتاهی عملدانه است. تکرار، تکرار و تکرار هر روزه و شدت گرفتن خشونت علیه زنان و دختران هستیم. چه در معابر عمومی از سوی افراد خودسر و چه در موضوع خشونت های شدید خانگی که اغلب هم در نهایت با عدم مجازات مرتکب و خشونت گر، سبب تقویت فرهنگ رفتارهای خودسرانه می شود.» (روزنامه حکومتی شرق - ۲۱ مهر ۱۴۰۰)

نهادینه شدن خشونت علیه زنان، بی توجهی به جرم انگاری رفتارهای ضداجتماعی، عدم کفایت قضائی و عدم تحقق دادرسی عادلانه در نهایت منجر به بی کیفرمانی افراد خشونت گر می شود.

پرستو نوردی

پرخاشگری دادستان رژیم به زنی که سه سال پی در پی شکنجه شد

پرستو نوردی ۳۶ ساله، اهل آبادان است. همسر این زن که معتاد به شیشه می باشد، سه سال او را مورد شکنجه های وحشیانه روحی و جسمی قرار داده است. پرستو پس از فرار از خانه خود، به پدر و مادر خویش پناه برده و پس از درمان اولیه، ویدئویی از شرح خشونت‌هایی که علیه او اعمال شده منتشر نموده است. (بالاترین - ۲۰ مهر ۱۴۰۰)

پرستو در این ویدئو می گوید: «همسرم هر دو چشمم را نابینا کرده، بدنم را با آب جوش سوزانده، چند بار من را به دار آویخته، استخوان های دستم را شکست، جای چاقو روی بدنم به وفور دیده می شود، گوش هایم آسیب جدی دیده و...» وی همچنین از نگرانی برای دو فرزند ۹ و ۱۰ ساله اش می گوید که می داند آن مرد پس از استفاده از مواد مخدر به شکنجه آنان می پردازد. پس از انتشار این ویدئو وقتی پرستو به دستگاه قضائی مراجعه کرد تا لاقبل حضانت فرزندان خود را گرفته و آنها را نجات دهد، حمید مرانی، دادستان آبادان با پرخاشگری به مؤاخذه او برای انتشار ویدئو پرداخته و گفت: «چرا با رسانه ها مصاحبه کردی؟»

زن ماکویی به دلیل بارداری دختر ششم در آتش سوخت - شوهر آزاد است

فاطمه رسولی، مادر بارداری بود که در پی انجام سونوگرافی، و تعیین جنسیت فرزندش، توسط همسرش به آتش کشیده شد و جان خود را از دست داد. در روز ۱۰ آبان ۱۴۰۰، کانال های خبری بومی در آذربایجان غربی نوشتند، فاطمه رسولی اهل روستای «قولیشکاک» ماکو، مادر پنج فرزند دختر، بلافاصله پس از آنکه جنسیت فرزند ششم وی دختر تشخیص داده شد، توسط همسرش با دست و پای بسته به آتش کشیده شد. (خبرگزاری حکومتی رگنا - ۱۰ آبان ۱۴۰۰)

فرماندار و رئیس شورای تأمین ماکو، علی محمدی ضمن «اختلاف خانوادگی» خواندن این جریان اعلام نمود که همسر فاطمه با قید وثیقه آزاد شده است. (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۱۱ آبان ۱۴۰۰)

این جریان بار دیگر به اثبات رساند که قضائیه زن ستیز حکومت آخوندی هیچ قصدی مبنی بر برقراری عدالت ندارد. چرا که اگر کوچکترین تحقیقات قضائی حول این مسئله صورت می گرفت، مسلماً بیش از یک روز طول می کشید و متهم به این سرعت تبرئه نمی شد.

قضات. دادستان ها به زنان شاکی توهین و آنها را تحقیر می کنند

کوتاهی در پیگیری حقوق اجتماع از سوی دولت باعث تکرار این بزه ها می شود

عدم رسیدگی و اهانت های قاضی. عکاس ۲۵ ساله را به خودکشی سوق می دهد

در روز اول شهریور ۱۴۰۰ در شهر بوشهر، یک زن عکاس ۲۵ ساله، فرحناز خلیلی، به خاطر پذیرفته نشدن شکایتش به دلیل تعرض و همچنین برخورد اهانت آمیز قاضی، دست به خودکشی زد. دو ماه قبل از خودکشی، فرحناز برای عکاسی از یک مراسم عروسی به باغی رفته بود. در پایان مراسم با مشتری بر سر مسائل مالی اختلاف پیدا کرد. فرد مزبور فرحناز خلیلی را مورد خشونت کلامی قرار داده و از او سوءاستفاده کرد. این عکاس جوان موضوع شکایت خود را از طریق قانونی پیگیری می کرد. اما برخورد اهانت آمیز و تهمت های قاضی و بی پناهی اش در برابر تجاوز، وی را به خودکشی واداشت. فرحناز خلیلی در یادداشتی خطاب به خانواده اش از آنها خواست، حال که در زنده بودنش نتوانسته حق خود و اجرای عدالت را به دست آورد، پس از مرگش در مورد او «دادخواهی» کنند.

فرحناز خلیلی

❖
 خشونت علیه زنان هرگز جرم انگاری نشده و
 توسط قضائیه رژیم عامدانه نادیده گرفته می شود.

قوانین زن ستیز و فرهنگ پدرسالاری. تبعیض علیه زنان

❖ اکنون آسیب های اجتماعی دامن کشور را گرفته است و امروز هیچ خانه ای در ایران امن نیست.

قاتلان بی رحم در پناه قانون مردسالار

طی دو سال اخیر، شاهد نمونه های پی در پی و بسیار بی رحمانه از قتل زنان بوده ایم. این وقایع چه به بهانه های ناموسی و چه بهانه های خانوادگی همگی حاکی از این واقعیت است که مردان جامعه به قانونی تکیه می کنند که ریاست خانواده را به مرد می دهد و او را مالک زن می داند.

این قانون و فرهنگ رژیم زن ستیز حاکم، به مرد این دست بازی را می دهد که در مواجهه با هر فشار مادی یا اجتماعی از زنان خانواده انتقام بگیرند. چرا که خشونت علیه زنان هرگز جرم انگاری نشده و توسط قضائیه رژیم عامدانه نادیده گرفته می شود.

بنا بر تحقیقات پروین ذبیحی، فعال حوزه زنان در مریوان کردستان، در ۲۰ سال گذشته ۱۲۰۰ مورد زن کشی با انگیزه های ناموسی در ایران اتفاق افتاده است.

وی می گوید: «قانون را مردان نوشته اند و فرهنگ ساخته و پرداخته جامعه طبقاتی و مردسالار است.» (سایت حکومتی سلامت نیوز - آبان ۱۴۰۰)
محمدرضا محبوب فر، یکی از کارشناسان آسیب شناسی رژیم، سال گذشته با انتشار یک مقاله اعلام کرد: «ایران رتبه اول در خشونت خانگی» را دارد. این مقاله در سایت حکومتی جهان صنعت به تاریخ ۲۹ آبان ۱۳۹۹ منتشر گردید. در این مطلب گفته شده است: «اکنون آسیب های اجتماعی دامن کشور را گرفته است و امروز هیچ خانه ای در ایران امن نیست.»

محبوب فر سپس آمار وحشتناکی را فاش می سازد: «تداوم وضعیت موجود می تواند قتل های ناموسی در کشور را از ۴۵۰ مورد در سال به ۲۷۳۶ مورد در سال ۹۹ افزایش دهد.» (سایت حکومتی جهان صنعت - ۲۹ آبان ۱۳۹۹)
براساس ماده ۲۲۰ قانون مجازات اسلامی، «در صورتی که پدر یا جد پدری که فرزند خود را بکشد قصاص نمی شود و به پرداخت دیه قتل به ورثه و تعزیر محکوم خواهد شد.»

● قانون و فرهنگ رژیم زن ستیز به مرد دست باز
● می دهد که در مواجهه با هر فشار مادی یا
● اجتماعی از زنان خانواده انتقام بگیرند.

● حال ۱۰ ماه است که لایحه منع خشونت در دست
● مجلس مانده و با هر خبر قتل یا خشونت های
● تکان دهنده، از یک کمیسیون مجلس به کمیسیون
● دیگری پاس داده می شود

لایحه منع خشونت علیه زنان درگیر نگاه‌های سیاسی است

بحث منع خشونت علیه زنان از حدود ۱۰ سال پیش تحت فشار فعالین حقوق زنان بر روی زبانها افتاد. لایحه ای با این هدف مسیر پر پیچ و خمی را طی کرد تا اینکه قتل فجیع رومینا اشرفی توسط پدرش در اول خرداد سال ۹۹ افکار عمومی را به شدت ملتهب نمود. روحانی، رئیس جمهور وقت حکومت آخوندی، ۲۴ روز پس از قتل بی رحمانه رومینای ۱۴ ساله، دجالانه و سراسیمه، فرمان اجرایی شدن لایحه ای تحت عنوان «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان» را صادر کرد. (خبرگزاری رسمی ایرنا- ۲۴ خرداد ۱۳۹۹)

این لایحه از شهریورماه ۱۳۹۸ از قوه قضائیه به دولت ارجاع داده شده بود. این قوه ضمن تغییر عنوان لایحه از منع خشونت به «صیانت، کرامت و تأمین امنیت بانوان در برابر خشونت»، ۱۵ ماده از آن را حذف کرده و هدف لایحه را به کلی تغییر داده بود. نماینده وقت مجلس، پروانه سلحشوری این لایحه را شیر بی یال و دم و اشکم خواند و اعتراف کرد که گرهی از موضوع خشونت علیه زنان باز نخواهد کرد.

سلحشوری گفت: «اگر این لایحه تصویب شود شرایط برای زنان به شدت وخیم تر می شود.»

با این وجود لایحه حدود ۱۶ ماه در همان دولت روحانی متوقف شد تا اینکه در نهایت، در ۲۵ دی ماه ۹۹، حسینعلی امیری، معاون پارلمانی روحانی از تقدیم لایحه به مجلس خبر داد.

حال ۱۰ ماه است که لایحه در دست مجلس مانده و همچنان در اولویت رسیدگی قرار نگرفته است. در این مدت با هر خیر قتل یا خشونت‌های تکان دهنده، لایحه از یک کمیسیون مجلس به کمیسیون دیگری پاس داده می شود اما چشم انداز نامعلوم است.

وکیل دادگستری، علی مجتهد زاده، در باره عدم تصویب این لایحه می گوید: «لایحه منع خشونت علیه زنان درگیر نگاه‌های سیاسی شده است.» (خبرگزاری حکومتی ایلنا - ۲۷ مهر ۱۴۰۰)

به تعویق افتادن تصویب لایحه تأمین امنیت زنان و خروج آن از دور تصویب و بررسی مجلس، هشدار بر کوتاهی عامدانه است.

گسترش خشونت علیه زنان حربه آخوندها برای مهار سیستماتیک نیمی از جامعه

ISBN 978-2-35822-005-7

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

نوامبر ۲۰۲۱

9 782358 220057 >